

[Alfred Jensen.]

havde indrettet vor Politik paa at skabe os Forbundsfæller, paa at støtte Tanken om kollektiv Optræden; det er karakteristisk, at Danmark allerede havde ført en münchenpræget Politik mange Aar før Münchenforliget blev vedtaget i 1938, hvor man udleverede Tjekkosllovakiet til Hitler-Tyskland, det vil sige, udleverede den bedste Bastion, som Demokratiet og de smaa Nationer i Europa havde mod de tyske Angrebsplaner. Det maa være tilstrækkeligt til at vise, at uden en rigtig Politik er Forsvar ikke meget bevendt, men jeg tror, det er nødvendigt i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at selv om der savnes en saadan Politik, og selv om Forsvarsberedskabet ikke er i den Orden, det bør være, eller jeg har vel Lov til at sige, at selv om det skulde ske, at et Land med en rigtig Politik og et rigtigt Forsvarsberedskab skulde blive løbet over Ende, saa er Udsigterne for Folket slet ikke haabløse, tværtimod. Der er i Historien talrige Eksempler paa, at et Folk samlet om en rigtig Politik og udnyttende sine Kræfter har været i Stand til at yde endog en betydelig Indsats for sin Frihed og har kunnet notere Resultater. Inden for de sidste 150 Aar er vel nok Tildragelser fra Napoleonskrigene og de sidste to Verdenskrige de mest kendte.

Fra Napoleonskrigenes Tid kender alle Andreas Hofers Indsats for at rejse Folket i Tyrol mod Franskmandene, mod Napoleons Undertrykkelse. Knap saa godt kendt er det spanske Folks Indsats mod Napoleons Tropper, mod Napoleons Regime, men det burde egentlig være mere kendt, for her staar vi faktisk over for Resultatet af et Folks Indsats, efter at Landets Politik var slaaet Fejl, efter at dets Forsvarsberedskab var sat ud af Spillet. Det spanske Folk kapitulerede ikke, det forsvarede sig med alle til Raadighed staaende Midler. Det overfaldt Napoleons Tropper, det overfaldt dem fra Baghold, det bekæmpede dem ved Dag som ved Nat, og det lod sig ingen Sinde slaa ned. Kampen syntes maaske haabløs, men der er ingen Tvivl om, at den Indsats, det spanske Folk ydede, netop var en af de Vanskeligheder, som forkortede Napoleons Regime over Europa og var med til at skaffe Nationerne Friheden tilbage.

Jeg ved nok, at man vil sige, at den Slags Ting lod sig gøre for 150 Aar siden, hvor det militære Beredskab var af en anden Karakter, og hvor Udrustningen teknisk set stod langt lavere, men vi har Eksempler ogsaa fra vor Tid. Under Interventionskrigene mod Sovjetunionen i Aarene 1918—

21 stod den russiske Arbejder og Bonde faktisk uden moderne Bevæbning over for veludrustede, velnærede og veltrænede Hære, men ikke desto mindre var det russiske Folk i Stand til at byde disse Tropper Trods. Det var i Stand til at standse Fremrykningen, det blev efterhaanden i Stand til ogsaa at nedkæmpe og udjage dem af selve det russiske Territorium. Det skyldes det Sammenhold, den Vilje, der var til Stede i det russiske Folk, og det skyldtes, at Folket anvendte sine egne Vaaben, egne Metoder i Kampen mod disse Hære. Det viste sig, at det var muligt ikke alene at holde Stand, men ogsaa ved en taktisk klog Optræden at sikre sig de moderne Vaaben ved Overfald paa disse Hære, saa man var i Stand til paa lige Fod at tage Kampen op med dem.

De Erfaringer, som den russiske Arbejder og Bonde gjorde i Aarene under Interventionskrigene, har været udnyttet i sidste Verdenskrig, først og fremmest af Sovjetfolket selv. Det var dem, der laa til Grund for den Indsats, Partisanerne ydede i de besatte Omraader, og det var ogsaa de Erfaringer, Folket rundt omkring i de undertrykte Lande i Europa tyede til for at se, hvorledes man skulde bære sig ad med at bekæmpe og svække Fjenden for at forkorte Krigens og Besættelsens.

Der findes vist ikke et Land, der var udsat for Besættelse, hvor der ikke har været Frihedsstyrker, som har optraadt paa en saadan Maade, at deres Indsats vil gaa over i Historien, men den største og den mest glørværdige Indsats har vel nok det jugoslaviske Folk ydet. Her var man ikke alene i Stand til at holde visse Enheder sammen, nej, man var i Stand til at føre offensiv Kamp mod de tyske og italienske Besættelsesstyrker, man var i Stand til at sætte sig Besiddelse af de Vaaben, som Interventionstropperne i Jugoslavien havde, og takket være Folkets Understøttelse var man i Stand til at befri Hovedparten af Jugoslavien — ja, inden Aksemagternes Sammenbrud endelig forelaa.

Ogsaa i Danmark skabte vi jo saadanne Kamporganer. Ogsaa i Danmark lykkedes det os at rejse det danske Folk paa en saadan Maade, at vi faktisk deltog i Kampen med Enheder, der mere og mere antog en militær Karakter, og der var faktisk til Slut Tale om en Centralledelse af denne Kamp.

Alt i alt viser det, at intet Folk er værgeløst mod Undertrykkere. Det afgørende er, hvorledes Folkets Indstilling er, og det maa man tage i Betragtning, naar man skal tage Stilling til en Forsvarsordning, ogsaa naar det drejer sig om en Del af denne som her,